

FOAIE PAROHIALĂ

12 - 18 iulie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeule Preamilostiv, Răscumpărător al celor păcătoși, pentru mântuirea neamului omenesc ai lăsat Cerurile și Te-ai sălășluit în valea aceasta mult păcătoasă a plângerii și ai primit pe Dumnezeieștii Tăi umeri neputințele noastre și ai purtat durerile noastre! Sfinte Pătimitorule, ai fost rănit și chinuit pentru păcatele și fărădelegile noastre și de aceea noi înălțăm către Tine, Iubitorule de oameni, rugăciuni smerite. Primește-le, Preabunule Doamne și Te pogoară către neputințele noastre și păcatele noastre nu le pomeni!

Iartă-ne Doamne Isuse Cristoase!

Cel care prin Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea căzută, înnoiește-ne, Mântuitorul nostru și pe noi, cei care ne aflăm întru stricăciunea păcatelor și mângâie inimile noastre cu bucuria desăvârșitei Tale iertări!

Iartă-ne, Doamne Isuse Cristoase!

Cu tânguire și lacrimi de pocăință fără de măsură, cădem la picioarele milostivirii Tale Dumnezeiești.

Iartă-ne Doamne Isuse Cristoase!

Curățește-ne, Dumnezeul nostru, cu Harul Tău cel Dumnezeiesc, pe noi toți, de toate nedreptățile și fărădelegile vieții noastre, ca întru sfințenia iubirii Tale de oameni, să-Ți mulțumim pentru toate milele Tale, să laudăm Preasfânt Numele Tău, dimpreună cu al Tatălui și al Preabunului și de Viață Făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

(Schitul Sfântul Ilie)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ovidiu Burcuș, Andreas Filip Scurt și Maria Huza**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Darul mirării

În evanghelia din duminica trecută îi vedem pe locuitorii cetății din ținutul Gadarenilor ieșind în întâmpinarea lui Isus și rugându-l să plece de la ei. Foarte probabil îl roagă doar fiindcă le e frică, văzând puterea lui în fața diavolilor. Cărturarii din evanghelia de astăzi, ce din cauza împietririi lor au pierdut darul mirării în fața minunilor lui Dumnezeu, n-au nici măcar această frică. Văd puterea Mântuitorului atât în fața păcatului cât și în fața bolii, însă cu toate acestea, prin vorbele lor de ocară, încearcă să îl scoată pe Fiul lui Dumnezeu din ținuturile bântuite de fantezmele autorității lor. Din nou morții îl vor alungat pe Domnul Vieții! În mod simbolic asistăm tot la scena unui exorcism: Isus alungă boala și păcatul, deci pe cel care este pricina lor în lumea noastră, însă mai marii cetății sunt interesați doar să-și păstreze autoritatea asupra mulțimii. Care mulțime, de data aceasta este eliberată odată cu slăbănogul de paralizia sufletească și recapătă puterea de a se minuna, dând mărire lui Dumnezeu.

Primul impuls ar fi acela de a condamna. Însă evangheliile au cel puțin două valențe: relatează fapte istorice și în același timp ne plasează pe noi în mijlocul istoriei. De aceea merită să ne întrebăm: oare nu facem și noi la fel de multe ori? Știm prea bine că ar fi nevoie doar de un „da” spus din toată inima pentru ca Mântuitorul să intre în viețile noastre. Aceeași putere asupra morții și asupra stăpânitorului ei o are și astăzi Cuvântul Domnului. Însă fie ca păzitorii porcilor, fie ca locuitorii cetății Gadarenilor, fie ca acești cărturari din evanghelia de astăzi, îl scoatem pe Isus în afara cercului vieții noastre. Pentru că nu suntem gata să renunțăm la porcii noștri. Aici, în această lipsă de decizie a noastră, sălășluiește una din pârgurile existenței răului. Ne întrebăm de ce mai exista răul și suferința, din moment ce Isus le-a învins prin moartea și învierea sa? Fiindcă există un spațiu în această lume în care pentru a învinge Isus are nevoie de încuviințare: sufletul nostru. Și fiindcă și noi, din când în când, suntem păzitori de porci și farisei și cărturari ce preferăm să ne păstrăm teritoriile ale inimii sub multiple obediențe. Și astfel paralizia și boala și cel rău rămân în universul în care trăim prin încuviințarea mai mult sau mai puțin explicită din partea noastră. Vrem să găsim responsabili pentru ceea ce este rău în lume? Nu întotdeauna, dar de multe ori ar prinde bine o oglindă... Căci, nu-i așa, o spunem la fiecare Sfânta Liturghie: „... dintre care cel dintâi sunt eu!”...